

Mária stála vonku pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a videla dvoch anjelov v bielom sedieť tam, kde bolo predtým uložené Ježišovo telo, jedného pri hlave, druhého pri nohách.

Oni sa jej opýtali: „Žena, prečo plačeš?“

Vravela im: „Odniesli môjho Pána a neviem, kde ho položili.“ Keď to povedala, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; no nevedela, že je to Ježiš.

Ježiš sa jej opýtal: „Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?“

Ona mu v domnení, že je to záhradník, povedala: „Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho vezmem.“

Ježiš ju oslovil: „Mária!“

Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: „Rabbuni,“ čo znamená Učiteľ.

Ježiš jej povedal: „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“

Mária Magdaléna išla a zvestovala učeníkom: „Videla som Pána,“ a že jej toto povedal.

Bratia a sestry,

meno Márie Magdalény sa v Novom zákone spomína 14-krát a v dnešnom evanjeliu sa potvrdzuje jej láska k Učiteľovi. Jej stravujúca túžba vidieť mŕtve Ježišovo telo ju vedie do záhrady, kde bol pochovaný. Ale rozpozná Ho až vtedy, keď ju osloví po mene. Čo je Jánov poukaz na Dobrého Pastiera, ktorý pozná svoje ovceky po mene. Vtedy aj ona spozná hlas Milovaného, lebo: „*Poznám svoje ovce a moje poznajú mňa.*“ (Jn 10, 14) Osloví Ho „Rabbuni“ titulom obľúbeného Učiteľa, čo iba potvrdí hodnotu Dobrého Pastiera.

Týmto nás Dobrý Pastier chce o niečom novom poučiť: teraz je to už *zmŕtvychvstalý* Rabbuni. A vracia sa domov. Tam kam patrí. Na nebesia k svojmu Otcovi. Preto Márii vraví – *už ma nedrž ... vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi.* Nebeský Otec je uzmiernený Synovou obetou a vykúpením ľudí sú odteraz Ježišovými bratmi a sestrami. Stali sme sa Božími deťmi. O tomto duchovnom vzťahu nás Ján informuje už v Prológu svojho evanjelia, keď píše: „*Tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi*“ (1,12).

Pán nás chce poučiť: Tak ako On nie je z tohto sveta, ani my nie sme z tohto sveta. Máme sa starať o to, čo je hore, lebo tam máme u Otca mnoho príbytkov a naše mená sú zapísané v nebesiach. Je dobré si toto naše postavenie pripomenúť, keď sa ocitneme v nejakej pozemskej nepohode.